

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lăsa deopotrivă în jidanul porozilor și în Românul necinsit
și înstrăinat.”

Apăra sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru în țil și fabrici — — — Lei 500

Chemare

Tineri cugetători și tinere cugetătoare!

Cugetarea....? Deosebirea esențială între om și celelalte vietăți

În toate țările culte, generațiile tinere, înzestrate de providență cu însușirile alese, au fost avant-garda mișcărilor generoase. În zilele pe care le trăim, mai mult ca ori când, tinerile generații ale României sunt chemate să atace toate problemele: filosofice, morale, religioase, naționale, științifice... etc.

Aveți prilej fericit să aprindeți în sufletul poporului, flacăra credinței religioase și naționale și să manifestați tot focul care vă încălzește inima și toată lumina voastră intelectuală.

Nu găsiți oare, că e timpul să redați viață minunatelor virtuți strămoșești...? Poporul e setos de lumină și dorește ca și călătorul însetat în luna lui cuptor, isvorul cu apă limpede și rece.

Este momentul să vă ridicați mintea și sufletul spre cea mai curată adorare a Binelui, Adevărului și Frumosului.

Prin grai, prin scris, luptați cu toate puterile tinereții voastre, pentru triumful duhului — spiritului asupra materiei, pentru triumful nobilei rase Daco-romane, în marea ei misiune la porțile Dunării și marele mister al vieții eterne.

Viitorul Neamului Românesc, cere imperios să intrăm cu demnitatea în concertul popoarelor civilizate ale lumii...

Din fiecare colț al Țării noastre, se ivesc noi raze de lumină, aducătoare de prosperitate și noroc, iar tributul sufletelor născute pe mândrele plaiuri ale scumpei noastre Țări au datoriat să fie la înălțime.

Nimic nu este mai funest, mai păgubitor pentru viitorul unui popor, ca îndoiența-nepăsarea și inacțiunea.

Gândiți-vă la situația Țării noastre, care este așezată.

„Ca Iisus între tâlhari”.

„Dar părinții, au salvat-o din furtuni ori cât de mari”.

Și dacă bunul Dumnezeu ne-a învrednicit să vedem realizat idealul: România-mare...

Să fie oare adevărat, că:

Pe înalta stâncă ce-și perde vârful în nori,
Nu cresc mai nici-o dată, suave mândre flori...?

În ciuda ghețarilor din sufletele elitei noastre intelectuale, să vă gândiți la floarea albă a munților, mesageră a zăpezilor eterne... și să așezați voi, tineri copii și copile ale Țării o punte de legătură, peste prăpastia ce desparte sublimul nostru foc sufletesc... de cerințele grozave ale viitorului Patriei române.

Este dureros... că tocmai în vremuri când se cere atât de mult, generația de astăzi să sfiește chiar, de a pronunța cuvintele: Patria, iubirea de Țară, de Neam, de limba românească și de Datina străbună. Aveți datoria sfântă să creșteți să înfloriți și să dați viață nouă din focul vieții voastre tinere și fără de prihană, puterilor misterioase, pe care se sprijină viața Neamului românesc.

Treceți-le prin suflătele voastre, spălați-le cu roua lacrimilor voastre, ca să-și mai regăsească odată toată strălucirea de odinioară..

Faceți ca fiecare gând, fiecare băaie a inimii și fiecare pas al vostru, să fie o luptă sfântă pentru binele și înălțarea Neamului românesc....

Salvador

Ne cuceresc străinii școalele.

— Strigătul de alarmă a domnului Ascaniu Crișan, directorul liceului „Moise Nicoară” din Arad. —

Este unanim constatat, că avem în țară un surplus de titați. De pe băncile școlii pășesc în viața publică în fiecare an, o sumedenie de tineri, cari, avându-și studiile terminate, aspiră la bugetul statului. Dintre aceștia însă, numai o mică parte găsește plasament. Cei mai mulți dintre ei îngroașe rândurile așazisului proletariat intelectual.

Desigur, problema, — orice s'ar zice, — e gravă. Și gravitatea constă în-deosebi în aceea, că dintre acești titați cel mai mulți sunt români. Băieții noștri dela țară, porniți imediat după războiu la școale înolte, se văd azi rămași pe drumuri, căci statul nu se poate îngriji de ei, iar colegii lor minoritari le-au luat o înaintă, fiindcă ei aveau dela început capital la îndemână și le erau larg deschise porțile întreprinderii.

Dar ceea ce e mai grav, e faptul că această situație nenorocită are o urmare și mai nenorocită pentru țară. S'a observat, că, datorită acestei crize de plasament, țărânul român nu și mai trimite copilul la școală, în schimb în școale crește numărul streinilor. Ceeace înseamnă, că, la conducerea țării, vor ajunge pe viitor mai mulți streini decât români. Și aceasta e o primejdie generală, deși unii caută să o limiteze mai ales la Moldova, Basarabia și Bucovina cu privire la jidanii.

Pericolul invaziei streinilor și în special al jidanilor amenință chiar și liceul nostru din Arad. Ca să dovedim aceasta, reproducem câteva observații făcute în acest sens de d. Ascaniu Crișan, distinsul director al liceului, în ziarul „Universul”.

„Liceul nostru, — spune d-sa, — își pierde din ce în ce aspectul de școală pur românească. Liceul care odinioară număra 500 elevi numai români, din an în an se împetrecează cu un număr din ce în ce mai mare de elevi minoritari, în preponderanță elevi evrei. Paralel cu această invazie a elementului minoritar, scade însă din an în an numărul de elevi români.

Liceele din Ardeal își recrutează și astăzi încă în mare parte elementele românești din fiil de săteni. Ori, între împrejurările economice de astăzi, când țărânul a ajuns în imposibilitate de a-și putea valorifica recolta, e firesc ca acesta să nu și mai trimită copilul la școalele costisitoare dela orașe. Iar procesul de românizare în orașele Ardealului e prea lent, pentruca numărul să poată recompenza românii din aces-mase de pe urma spensa gomină ră-a copiilor dela țară.

Aceasta e situația arătată de d. Ascaniu Crișan la liceul din Arad. Ea se poate generaliza aproape la toate liceele din țară. Ba la unele, elementul românesc este într'o proporție și mai mică față de streini.

De aci rezultă, că cei în drept au datoria de a soluționa cât mai grabnic posibil această problemă de interes capital pentru existența și viitorul țării. Să nu se lucreze cu jumătăți de măsură. Răul să fie lecuit odată pentru totdeauna.

Să se aplice, deci, „numerus clausus” pentru care studențimea și L. A. N. C. luptă de atâta amar de vreme.

T. L.

De toți, ascunde-ți fericirea, dar când la cei săraci pătrunzi,
Ascundeți fața și-al tău nume, dar mila ta să n'o ascunzi!

„POPORUL ALES”

(Continuare.)

Ca la toate popoarele orientale a căror viață este îmbibată cu mult misticism, conducătorii lor păstrează cu multă dibăcie secretul unei conduceri irezistibile. Având un puternic cult tradiționalist, împreună cu cel mai respingător exclusivism față de celelalte neamuri conlocuitoare, poporul ales consideră ca spurcat toate celelalte neamuri. Invățătura și religia lor îi oprește de a avea alte legături cu „gominii” (câinii, cum le zic ei la creștini) decât acelea ce le are un stăpân cu slugile sau cu animalele sale de muncă.

Viața lor familiară este un laborator unde se prepară elementele ce vor trebui să continue opera de distrugere a

creștinismului și subjugare a popoarelor. Pentru mulți acest lucru apare ca o absurditate care nu s'ar putea realiza, mai ales când constatarea se raportă la puterile slabe ale unui individ, familie etc. Aceștia uită elementarul adevăr că „picătura găurește stâncă” și poporul Evreu are destulă răbdare ca să lucreze cu plan și perseverență fără să aștepte rezultate imediate.

„Pe cel mai bun dintre creștini, omoară-l” așa îl învață Talmudul și ei niciodată nu pierd ocazia de a ucide fizicește sau moralmente pe cel mai bun dintre creștini.

„Alianța noastră nu este nici

„europeană, nici africană, nici americană, nici australiană, nici asiatică; ea este universală”.

Deși popor neasimilabil, căci el nu se contopește niciodată cu neamurile conviețuitoare și deși popoarele au mult de suferit din cauza lăcomiei lor fără margini și a intențiilor lor criminale totuși este lăsat în pace, ba de multe ori chiar ajutat de ne-Evrei în săvârșirea operelor lor de exterminare lentă a băștinășilor. Care să fie cauza? Nu poate fi altă cauză — pe lângă firea lor istorică — decât deplina solidaritate ce îi leagă laolaltă, formând din poporul Evreu un întreg inseparabil și totuși răspândit pe întreg pământul. Dacă în vreun colț de țară, cineva se atinge de un fir de păr din capul unui jidan — fie el chiar cu chelle — a-

ceasta o știe tot pământul, desigur mărită în raport direct cu depărtarea de locul nemai-pomenitei crime. Ei au în mâini banii și presa și pentru cel mai mic neajuns, din toate părțile lumii se ridică protestări, dar — curios — nu jidovești.

Mulțumită acestei solidarități, ei au reușit să-și creeze un Stat universal având mai multe state în subordine coresponsuzătoare, geograficește, diferitelor țări de pe glob.

Dacă fiecare stat în subordine formează pentru fiecare țară unde sunt jidanii, un stat în stat care își permite neobrazarea de a trata cu statul ospitalier ca dela egal la egal, Statul universal evreesc, constituie pentru fiecare țară aparte un stat deasupra statului; pentru fiecare guvern, o autoritate deasupra autorității.

Gh. Beza

Dintr'o mulțime ajunsă la capătul pribegiei, pe calea căreia pornise împinsă de un spirit de înaltă intensitate sentimentală față de tot ce este românesc, se desprinde o mlădiță, care în entuziasmul ei tineresc, și cu credința că servește cauza sfântă a românismului face să sângereze unul din marii dragători ai țării sale.

Un suflet curat de român neaș — Beza — cu sânge clocotitor de dragoste pentru macedonenii lui, ridică armă ucigașă, și varsă sânge de frate în speranța de a da semnalul de alarmă cel mai disperat, al nedreptății pe care o simțea că se săvârșește față de cei 3000 fanatici iubitori de neam — el însuși trup din trupul lor.

Este suflet din sufletul acelora cari au alergat la strigătul fraților lor, ca să populeze cel mai înstrăinat colț al țării românești și să reprezinte stăvilarul de neclintit patriotism, gata de luptă și de jertfă, împotriva cetelor de comitagi bulgari, dușmanii și asupritorii lor de veacuri.

Nedreptatea, făcută celor de un sânge cu ei, cari și-au părăsit gospodăria închegate din munca mai multor generații, pentru ca în frunte cu intelectualii lor să ia drumul, nu al căpătuelii, ci al revederii tuturor fraților de un sânge într'o Românie-Mare, sub baldachinul tricolorului național românesc.

Nedreptatea, care pune într'o situație umilitoare pe străjerii de mână ai Românismului, la granița de sud-est față de străinii cari ne-au batjocorit rânții și morții căzuți pe frontul înfăptuirii sfântului nostru ideal național.

Nedreptatea, care a făcut din cei 3000 Macedoneni, copiii legitimi ai României-mari, ori tot una o mână lor — și mama tința câtorva interesești.

Nedreptatea, care vine să pună vârf tuturor suferințelor, prin aplicarea necesității legii a „Dobrogei Noui”, rod al unei prostii de neiertat, sau al unor tocmeli electorale, iată motivele lui față de cel pe care l-a lovit și dacă ele sunt adevărate, atunci Beza, victima ideii lui de promovare a intereselor național-românești, se sacrifică pe altarul de cristal pur al conștiinței românești, iar crima săvârșită de el este din acelea pe care orice alt bun român și-o poate asuma. Dacă altele sunt motivele ce l-au determinat pe Beza să o făptuiască, atunci ne lăpădam de el.

S. P.

Rugăm achiziția abonamentului!

Această situație este menținută cu cea mai subtilă diplomatie și susținută cu aur și iar aur...

„Poporul ales” știe că banul întru atât e folositor întru cât își poate procura toate necesitățile existenței și sunt sigur că fiii lui Iuda ar putea spune oricând cât aur îi costă domnia asupra întregului pământ!... *Fiecare bancher jidan, are în servileta sa evaluarea completă și posibilitățile de schimb, ale oricărui bărbat de Stat sau om politic cu care are atingere.*

Această afirmație se poate verifica cu foarte mare ușurință și în viața politică a Statului Român. Ba sunt personalități de valoare la noi, cari cunoscând pericolul au dat alarma, dar — ca prin minune — au tăcut întocmai ca privighetoarea ce își curmă subit un tril deabia început. În timp ce ascultătorul rămâne surprins și nu știe

ce să creadă, privighetoarea singură, știe de ce a tăcut...

Dar câte nu s'ar putea spune în această privință! Niciodată însă, noi nu vom putea spune atâtea câte știe Mar-morosch-Blanc și Comp.

„Naționalitatea noastră este religia părinților noștri și nu cunoaștem alta”.

Cred că nu există o palmă mai dureroasă pentru acei ce cred în declarațiile mincinoase ale opiniei evreiești la diferite ocazii, decât afirmația categorică de mai sus. Naivii din Țara Românească, vor ajunge ei vreodată să ghicească ura și intențiunile ce se ascund în dosul declarațiilor mieroase ale fililor lui Iuda? Aș fi cel mai fericit dacă m'aș înșela! Acei cari cred că Evreii ar fi dispuși spre loialitate față de țara noastră, se înșală amarnic. Ei, necunoscând altă naționalitate decât

DE-AȘ FI REGE!

— Cu fruntea sus spre Dumnezeu și inima spre poporul îndurerat — aș apuca cu mâna stângă conștiința mea, iar cu dreapta un paloș puternic — aș strânge amândoi pumnii puternici — apoi — adunând împrejurul meu pe toți conducătorii și nemernicii, cari prin amăgire, furt și neleguire, au adus Țara în halul de suferință de astăzi, timp de 14 ani, — aș sfărâma fără milă și cruțare țidvele goale, cari au fost capabile de astfel de acțiuni de dezastru, profitând de bunătatea și răbdarea unui popor harnic și cinstit ca al nostru.

— Din stârvuri aș ridica un munte, iar de pe creasta lui, cu sunet ascuțit de trompetă aș rechemă copil risipiți în culele îndepărtate ale pustului, de nemernicia prigonirilor acestor gadini sălbatice, cu cuvintele dulci și mângăetore ale Supraomului: „Lăsați copiii adevărați să vină la mine, căci a lor va fi „Impărăția” vlitoare!

— Din cenușa acestor hoituri, aș ridica un monument istoric, alături de „Eroul necunoscut” fără flacără și fără cruce la cap, având ca identitate o singură lespede neagră, pe care aș scrie cu cerneală roșie furnizată din sângele lor propriu, cuvintele: „Derbedeii neamului românesc — produsul anilor 1916—1930”.

— Aș schimba și opri pe viitor orice familie să mai poarte numele acestor păcătoși, iar produsele lor prin acte și cărți, aș pune să le ardă imediat.

— Aș desființa toate organizațiile și cluburile politice, transformându-le în spitale pentru cei nenorociți de ei și aș înființa pedeapsa cu moarte pentru oricine care timp de 14 ani, ar mai pronunța cuvântul de „politică”.

De-aș fi Rege!

— Aș forma o singură Țară, cu un singur popor și un singur pământ. — Un singur guvern concentrat din dreapta mea rațiune, sau alegeri libere, dechise la lumina zilei, iar nu din umbra tainică a cabinei, căci această cabină secretă ne-a adus la pervertirea caracterelor de astăzi. O singură Armată, numai a națiunii și numai un singur funcționar: Românul — aș forma o singură credință! Morala — Un singur Tribunal: Opinia publică — O singură pedeapsă: Voința poporului!

De-aș fi Rege!

— Aș închide granițele Țării mele, cel puțin pe timp de 3 ani, — nu aș mai avea: rujuri, parfumuri, pudre și alte surrogate, falsificate, luxul și desfrăul ce ne vin din afară, de voi avea cel puțin un popor sănătos și bine hrănit, scăpând definitiv de pacoștea grea a samsarilor, cari trăiesc numai din înșelăciune și minșunt nemernicii cari aduc din alte locuri străine tot răul în Țară, pervertesc caracterele cinștite ale unor rătăciți de ai noștri și trăesc ca paraziții, numai din specula claselor producătoare, fără a avea nici pământ, nici țară, nici proprietate și nici capital. Din nevoie, voi avea și începutul unei „Industrii-Naționale”.

De-aș fi Rege!

M'aș coborî eu în mijlocul poporului pentru a-i asculta plânetul și jalea, căci cei 2-3 bogați sau boeri, cari vin zilnic să-mi șoptească câte o vorbă dulce la ureche, sunt egoiștii interesați, cari prin minciună își apără o cauză personală — poporul, țărănul astăzi este în suferință și mizerie în masă.

Un Rege este fericit, nu când 2—3 indivizi știu prea multă carte sau sunt prea bogați, ci când, masa întreagă a poporului este ridicată la o treaptă de mulțumire. Un mare rege al Franței, a zis odată:

„Voi fi fericit și voi dormi liniștit, când voi ști că flecare țărăn va avea Dumineca, o găină la oală”.

De-aș fi Rege!

Multe aș face, condus de dreapta rațiune și curajul personal, izvorât din puterea dreptului, consfințit de voința poporului și legile firești ale naturii.

De-aș fi Rege! Rege aș fi!...

religia exclusivistă a părinților lor, plină de ură contra creștinilor, trăesc pe spinarea noastră întocmai ca paraziții, sugând sângele și infectând viața nejidantilor.

Privind manifestările lor publice de orice fel, nu-ți trebuie prea mare deșteptăciune pentru a observa câtă fățarnicie se ascunde în vorbele ca și în faptele lor față de Români. Iată de exemplu ce spune între altele grupul parlamentar evreesc la urcarea pe tronul României a M. S. Regelui Carol II lea:.... „Înem să subliniem că populația evrească dorește fierbinte(?) ca actul ce se săvârșește azi să însemne inaugurarea unei vieți liniștite de înfrățire(!) și de înțelegere spre binele comun”.... Avut-am noi în țară neliniște, ca Jidanii să fie îndreptății a dori liniște?? Știe o lume întreagă că poporul românesc — poate cel mai liniștit po-

Slavă Ție!...

Neîntinată Doamne ni-e credința,
Ce strălucește ca și iarba 'nrouă;
Din neființă, Tu făcut-ai ființă,
Și datu-ne-ai la toți viață nouă;
Ne închinăm înțelepciunii Tale,
Căci ne-ai făcut din jale, bucurie,
Ne-ai ardat a pocăinței cale,
Mărite, Doamne Sfinte... slavă Ție!

Noi știm că adevărul nu mai moare
Cum nici cuvântul Tău, s'o pierde-odată;
Stăpâne-adusai pacea'ntre popoare,
Și-ai zămislit, fecioara Prea Curată:
Cucerit, așteptăm să se coboare,
Feciorul Tău... ca morții să-l învie,
Ca mâine, răsări-va, un alt soare,
Mărite, Doamne Sfinte... slavă Ție!

În Tine credem Doamne, doar în Tine,
Căci celor orbi, le-ai dat de sus lumină
Și-ai învățat pe prunci să se închine.
Și viața ce o ducem, e senină,
Și așteptăm sorocul mântuirii,
În adevărul, care o să învie,
Vom învăța ca mâine legea firi,
Mărite, Doamne Sfinte... slavă Ție!

Vintilă Petrescu-Vrancea.

Năzuință.

de Vintilă Petrescu-Vrancea.

Mărite, cel mai mare dintre Regi,
Durerea noastră, cred, o înțelegi,
Străinul vin, în țară, vin mereu,
Și noi răbdăm calcăitul pe grumaz;
Din zi în zi, o ducem tot mai greu
Și lacrimi, curg la vale pe obraz!...

Mărite, ce păcat am săvârșit,
De nu putem avea un trat tihnit?...
Stăm azi neputincioși, scrâșnind din dinți
Iar Iuda, ne stropește cu noroi
Și râde! Măine, ne-om ieși din mînți,
Căci până când, să fim, flămânzi și goli?

Destul cu umiltrea; am răbdat
Să n'apănzească țara n'lung și lat!,
Ne-au sărăcit jidanii... însă ei,
Clăditu-și-au palate;... au moșii,
Și graiul vreau sa-l iee!... Aști mișel,
Ne-au văduvit pe toți de bucurii!

O, Iudo... vino'n brațe să te strâng,
Să-ți prind apoi mijlocul, să-ți-l frâng,
Să te sărut, cu patimă, p'obraz,
Și-o vorbă la ureche-ași vrea să-ți spun:
Ce-ți-am făcut, de-mi faci atât necaz
Și... de ce vrei ca mâini să mă răsbun?

Mărite, lași, nemernicii nu am fost,
Dar azi, viața noastră-l fără rost!
Cărmuitorii, tot pe noi ne bat,
Și vorbe de ocară, doar găsim;
Destul Măria Ta, am așteptat,
Dreptatea, de la Tine, o cerșim!...

V. P. V.

Cetiți și răspândiți ziarul
„Apărarea Națională”.

por — nu s'a pretat la tulburări de stradă cum au făcut aproape toate popoarele după războiu. Atunci se naște întrebarea legitimă: ce fel de liniște vor fi dorind Evreii din România, dacă cea existentă nu-i mulțumește?... Câtă ipocrizie!... Merg până acolo încât să prevadă odată cu urcarea M. S. R. pe tron, chiar o epocă de „înfrățire”; dar a cui înfrățire și cu cine, ei nu voesc să spună. Suntem siguri însă că în mîntea lor nu poate avea loc decât ideea de înfrățire comunistă, fiindcă aceasta duce spre idealul lor. Întru cât îi privește pe Evrei, ei niciodată nu s'au înfrățit cu vreun popor; istoria ne este martoră. Cu toate acestea ei bat toba „înfrățirii” și a „egalității” întotdeauna.

„Religia jidovească trebuie să cuprindă într'ozii Pământul întreg.”

Din Ineu

Escrocheriile și pungășiile se
țin lanț.

În urma celor descoperite la firma jidanului Steinberg Mișca, cu escrocheria de peste două milioane, organele administrative locale, au început să se miște.

Astfel, în una din zilele trecute, primarul comunei Di Valea Nicolae, a inspectat toate prăvăliile din comună și colonie, găsim pretutindeni desordine și murdărie, afară de câteva prăvălii, cari sunt tocmai în centru. Pretutindeni miros de percluni și usturoi, pretutindeni jidanul nesătuț, care ne-ar suge totul, până chiar și ultimul strop de sânge. — Au fost amenințați și dați în judecată mai mulți comercianți, dintre cari ne vom ocupa numai de jidanul Wertheim Moritș și Arcadie Salamon.

Primul dintre aceștia, nu demult și-a deschis o prăvălie într-o stradă curată românească, locuită numai de țărani. Asta îl plăcea jidanului, ca să poată înșela fără nici o frică. — Dar nu o duse mult cu escrocheria, că într-o bună zi, primarul nostru, l-a dat de cap. Controlându-l cântarul, s'a constatat că la fiecare kg. cumpăratul era înșelat cu 100-200 grame. — S'au găsit în prăvălia lui Moritș, 18 ștanțele cu sare, pe cari era scris: 1 kgr, dar cântărite pe un cântar bun, erau numai 850 sau 900 gr. — Bietul Moritș al dracului, a fost predat pe mâna justiției.

La prăvălia lui Salamon s'a constatat ceva și mai grav. Acest perclunat, care acum vreo 10 ani vindea pene, acum vinde zilnic beutură spirtoasă fără brevet, în prăvălia lui de mărunțișuri. Ba mai mult! Acest frate de al lui Iuda, vinde în zile de sărbătoare, (când toate prăvăliile sunt închise) prin curte, rachiu și alte otrăvuri, oamenilor cari ieșeau dela biserică. — S'au luat toate măsurile pentru punerea la răcoare și a acestui „drag a dracului“, ca să înămintă că e în țara românească.

E rău numai, că n'au putut fura și aceștia, dacă nu milioane, cel puțin câteva sute de mii, de pe spatele țărănilor noștri, că ar fi avut mai mult cu două procese, d-l avocat român, marele înflăcărat național-țărănist, dar pentru un „kilo“ sare și un „deț“ juică, nu se „prea“ poate face ghîșeft, ca în procesul exocrocului Steinberg. — A sosit timpul iubiiții noștri plugari și frații de suferință, să ne cunoaștem oame-nii, după cum ne-apă de necazurile grele, după cum ne-au promis-o! Să nu mai credem în minciunile „cimetrilor de steaguri Național-țărăniste“, ci singuri să ne apărăm, să murim: toți pentru unul și unul pentru toți în organizația: „L. A. N. C.“.

Ion Plugarul

Maramoii Gab Sch. dela
„Curlerul israelit“

În frica ta, liftă spurcată
Guvernul'nost l'ai atăcat.
Dar n'ar fi rău, așa pe dată
La Văcărești să te trimată.

Ion Tichir.

Colonelului, Gh. Băgulescu.

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Prin șuer de plumburi, și cânt de obuze,
Prin ceata cea deasă, ca noptea de-adânc
Mergeai tu la moarte, cu răsul pe buze!

Falnic brad al țării mele, .. și viteaz, și bîn, și mare,
Să te-aseamăn azi cu'n altul, .. greu să-ți aflui asemănare,
Tu întruchipezi curajul, vrednicia și avântul
Rasei veșnic neînvinsel... Tu, .. ne-ai apărat pământul,
Ș'ai zburat în focul luptei, fără ca să stai pe gânduri...
Și, .. te-ai înfrățit cu moartea, în atât ș'atâtea rânduri!

Piscul, gloriei străbune, tu, ne-ai dat o țară nouă;
Peste-a ochilor maramă, și a lacrimilor rouă,
Fluturatai ieri stindardul, prea slăvitei biruințe,
Ș'ai scăpat un neam de hulă, și de răs, și umilințe!

Brav oștean al României, .. șoim, al creștelor Carpatel,
Le-ai dat fraților din lanțuri, ieri, cereasca libertate,
Ș'ai mutat de veci hotarul, peste Tisa, .. peste Mare!
Dela Soarele Apune, pân' la Soarele Răsare,
Ce-i ce-au înroșit cu sânge, sfânta glie a țării mele,
Ș'au căzut, cum cad adesea, de pe boltă, mii de stele;
Ce-i d'un suflet, .. cei de-o lege, și de-o singură simțire,
Ciungii, orbii și ologii, .. mutilații-ți dau de știre,
C'au pornit să se coboare, dela munte jos la vale,
Să le-arăți și lor sărmanii, astăzi a dreptății cale,

Căci acei din fruntea frunții, îi tot mint! .. Dece aceasta,
Ei flămânzi ca vai de lume, și să suferă năpasta;
Ei, săraci, când țara noastră e bogată, iar jidanii,
Să-și clădească mil de case, și pe jos să svârle banii? ..

Tu, le-ai fost ștătuitorul; tu, le-ai fost ieri căpitanul;
Tu, le-ai pus în mână flinta, hangerul și buzduganul;
Tu, le-ai fost, la toți un frate, și tot tu, în ceasuri grele,
Mângăiatu-le-ai obraji, brav oștean al țării mele!

Căți i-ai sărutat pe frunte, .. și la căți, peste pleoape,
Trasu-le-ai lîntoiul morții, și-ai cerut ca să-le sape
La oaltă loc d'odihnă! .. Tu ai plâns, ș'ai plâns voinice,
La mormântul lor, și lacrimi, a'nceput din ochi să-ți pice! ..

Cât de bun, și cât de mare, .. cât de brav ai fost în luptă,
Din pământul plin de sânge, astăzi, hoții se înfruptă,
Iar mișei stau în cinste; luptătorii n'au nici pâine:
Cheamă-ne, pe toți în juru-ți, să pornim la luptă măne;
Cheamă-ne pe toți în juru-ți, să ne apărăm moșia
De jidani, și de nemernici, ce tot sapă temelia,
Și ne jurăm pe viață, c'om muri toți lângă tine,
Ș'om scăpa de-apururi neamul, și de plâns și de suspine! ..

Falnic brad al României, ne cunoști din ceasuri grele,
Iudele, au pus călcăiul, pe grumazul țării mele,
Să mai stăm, cu ochi 'n lacrimi, și cu fața la icoandă,
Și să suferim robia, și-a jidanilor prigoană;
Să răbdăm când așezarea țării, zi cu zi o vezi se darmă,
Și să stăm cu mâna 'n șolduri, nu cu mânele pe armă,
Nu se poate, .. nu se poate! .. Căpitane, zii să sune
Goarnele, ca ce-i de-o lege, ș'o simțire, să s'adune:
Căpitane, .. Căpitane, .. fă-ți iar pieptul stâncă tare,
Să svârlim dușmanii țării, dincolo, peste hotare! ..

Jidoviții.

Un anumit zis „cel roșu“ ce se girează de român, înainte de aceasta cu trei ani, se afișă de cassar, director și contabil cu „crelonu“ la filiala băncii jidovești „Unio“ din frunțașă comană Ch și neșu-Criș. Proprietarul centraliei „Unio“ din Arad era ceva „jaketz“ care

Se tot gândea și răs-gândea
Și în el așa zicea:
Io pe mine nu lăsa
Pună p'un rumun plele roșu nu afla
Și cu acela io lucra
Pună pe golm tot munca.
Așa munca, că săraci,
Tot rumunu unde fi

Cel roșu a fost tovarășul lui Itzig. Unul în Arad, altul în Chișineu. După făcure contract, zise Itzig către „cel roșu“:

Moi, io făcut la tine domn
Și tu amu face la mine om.
Acest comună mare Chișineu,
Sintea, Mișca, Apateu,
Vânători și Șepreuș
Cu Țipar și Chereleș,
Socodor și Pădureni
Cu Șiclău și Grănicerii,
Piliu mare și Vârșand
Apoi Cinteș și Nădab,
Toate's pline de rumuni
De plugari de cel bogat
Și mai toate sunt făcuți
Și nu se lasă înșelați.
Tu da bani împrumut
Cu 40—50 la sut.

Zis și făcut. „Cel roșu“ se instală. Și cu firea lui jidovită se apucă de planuri diabolice. Cel mai mulți români necăjiți din comuna înșerate, se înscriseră acționari deodată cu înscrisul împrumutului. Cel ce ridica un împrumut de 10000 lei, l-se trăgea o taxă de înscriserie de 200 lei acțiune 1000 lei și 40% pe trei luni 1000 lei, iar la mână primea 7800 lei. Debitorului l-se aranjau împrumuturile de 2—3 ori, iar a patra oară era constrâns să plătească toți banii. Și mulți bleșiți români neputând achita scadența, ajungeau cu averea la dobă, pe care în cele mai multe cazuri, la licitație o cumpăra „cel roșu“, care era directorul și contabilul băncii jidovești „Unio“. La îndemnul „celui roșu“, mulți se făcuseră deponenți sub titlul de „asigurări“. După doi ani de funcționare, filiala condusă de „cel roșu“ dădu faliment, „cel roșu“ le mai rătrăgea câteva sute de sub titlul, că le-a îngrijit banii, — dar dobânzile s'au spulberat în vânt. Bleșiți români din comuna amintite și azi mai fac drumurile la Arad ca să-și aranjeze datoriile luate cu cameți mari, iar „cel roșu“ umblă pe sate și la licitație cumpără averile, prin ce familii românești ajung pe drumuri.

Români de pe luncă! Grijiți că „cel roșu“ și „cel spân“ umblă pe sate cu prietenii lui, cari sunt tot șarlantani. Să știți, că larășii caută să vă amăgească, — pentr-ucă unde „cel roșu“ și „cel spân“ își pun piciorul — pe urma lor rămâne numai prăpăd.

Ai-Vei.

„Crestinismul, dușmanul nostru de veacuri, zdrobit în luptă, e aproape să ingenuche“

Ca popor, am văzut că Evreii niciodată nu s'au înfrățit cu alte popoare, păstrându-și nealterat sângele și mentalitatea jidovească, identică cu cea de acum câteva mii de ani. Ca indivizi însă, dacă au făcut vreun fel de asociații economice, politice etc. au fost numai pentru a storce cât mai multe foloase cu cât mai puțină muncă, sau pentru a distruge pe coasociata dacă interesele lor le dictau aceasta.

Această atitudine față de ne-Evrei este dictată de însăși religia lor, care este un conglomerat de perceptive religioase, norme de conducere în viața privată, chestiuni economice, politice etc.

În baza Vechiului Testament — in-

tenționat, rău înțeles ei se consideră „popor ales“ fără a fi îndreptățiți la aceasta de ceva precis. Dacă cercetăm cărțile Facerii vedem că ideea aceasta aparține lui Moisi și că este subiectivă. Dacă analizăm cele mai importante momente din cartea I-a a Facerii, observăm că „Dumnezeu făcu pe om după chipul și asemănarea sa“ care fu părinte al întregului neam omenesc, nu numai al „poporului ales“.

Dacă ne oprim asupra celui de al doilea moment, când Dumnezeu pierzând neamul omenesc prin potop, totuși îl regenerează prin filii lui Noe: Sim, Ham și Iafet, „cărora se născură filii după deluviu“. găsim scris:

„Dela aceștia (în număr destul de mare) s'au despărțit țarmurile națiunilor în țările lor, fiecare după limba sa, după neamurile lor, în națiunile lor“ (Moise Cartea I. Facerii cap. 10 v. 5)

Nici o vorbă deci, despre poporul ales într'un moment așa de important. Dealtfel Moisi, pentru a aduce apa poporului Evreu la moara sa, comite foarte multe inconsecvențe și contradicții. În cap. 10 din cartea întâia a Facerii spune că fiecare națiune avea limba sa, iar în cap. 11 în continuare referitor la zidirea Babilonului spune: „Și eră peste tot pământul o singură limbă și o vorbire“.

Dacă cercetăm cel de al treilea moment important al Vechiului Testament: Promisiunile făcute de Iehova lui Abram, observăm o măestră trecere ca un fel de pregătire clasică pentru primirea ideii de „popor ales“. În prima promisiune spune între altele: „și se vor binecunânta întru tine toate neamurile pământului“ (F. I. cap. 12) ceea ce însemnează că el va fi părintele tuturor neamurilor, ce întru el (ca părinte) se

vor binecunânta. Lucrul acesta apare și mai lămurit în promisiunea a doua care zice într'un loc: *dacă cineva poate număra pulberea pământului, atunci și seminția ta se va putea număra* evident fiind vorba despre toată seminția omenească scoborătoare din Adam și Eva. În promisiunea a treia și a patra (cap. 15 și 17. C. F.) îl asigură de protecțiune și-l face „părinte a mulțime de națiuni“. Moise a dorit însă ca poporul Evreu să fie „popor ales“ și el să fie primul sol lămurit al acestei idei, fapt la care ajunge treptat deabia în cartea doua a Facerii la cap. 3 vers 10 după arătarea din rugul aprins unde stă scris de Moisi: „Și acum vino, ca să te trimit la Faraon (vorbește Dumnezeu), să scoți pre poporul meu, pre filii lui Israel din Egipt“.

Moise ca bun conducător de popoare și adânc cunoscător al psihologiei se

Jidanul Mayer Ebner și Invățătorii!

În aceste momente când țara are nevoie de inteligențele celor mai buni fii ai săi, spre a o salva și când clipele de muribund sunt numărate, cu o plăcere satanică, de vecinii noștri, să vadă când dăm ortul popei, sub un guvern jidovit — la fel cu celelalte — am ajuns să fim pălmuiți și să primim lecții dela jidanii puchinoși trecuți clandestin din Galiția, Rusia și jidovita Ungarie. Într'un interviu acordat ziarului unguresc din Arad „Erdéyi Hirlap” din 6 August a. c. un deputat perciunat Mayer Ebner — ce mai nume nemțesc — debitează pe seama guvernului tovarăș, câte și mai câte grațiozități, bucurându-se de acestea mai ales Dl I. Maniu și Dl Vaida. Acest semit scrofulos arată tot deodată că pericolul de care trebuie să se teamă mai mult talmudiștii, este pericolul venit din partea Codrenismului, deci, cere desființarea acestuia. Mayer Ebner odată intrat în materie cere Dlul Vaida și Maniu garanție că nu vor mai fi atacați de antisemiți, însă nu se mulțumește numai cu atât, voiește și propune nici mai mult nici mai puțin, decât să schimbe programa analitică a învățământului primar. Nu-o spune de-a dreptul, însă zice așa și se poate înțelege ce voiește. Modalitatea de-a stărpi pe antisemiți ar fi următoarea: Invățătorii cari fac antisemitism în Școală și predau copiii, să fie înlăturați din învățământ.

Ați auzit Dlul Invățătorii??! Să nu mai faceți antisemitism căci Mayer Ebner și cu toți „cahaliștii”, conducând țara cu ajutorul guvernelor jidovite, vă vor alunga din învățământ?! Dar, Mayer Ebner știe ce înseamnă antisemitism în țara noastră, și în actualele stării ale țării noastre — nu a jidanilor? — Știți care e scopul pe care-l urmărește antisemitismul? Eu cred că-l știți, dar te faci că nu-l înțelegi. Ascultă, toată istoria pe care o predăm noi invățătorii în școală este numai și numai istoria românilor. În aceasta istorie noi nu proslăvim invaziile rășoșilor noștri voevozi în alte țări, ci le savurăm faptele îndrăznețe întru apărarea țării. Istoria noastră e plină de lupte mărețe pentru această țară. Noi nici odată n'am năvălit asupra vecinilor, cum a făcut civilizația Germaniei în 1914. Noi, nu predăm Mayer Ebner antisemitism în școală ci numai istoria curată a strămoșilor noștri. Ori ce suntem noi de vină, dacă predând istoria neamului românesc facem cel mai curat naționalism integral, care se contopește cu antisemitismul de astăzi?! Căci Mayer Ebner, a nu preda istoria poporului românesc în școală, ar însemna să ne luăm tălpășița depe aceste meleaguri și să le lăsăm jidanilor. A nu preda, istoria, Mayer Ebner ar însemna să mai ucidem încă odată pe Mihail Viteazul, V. Ioan Vodă Cumplitul și pe pandurul Tudor Vladimirescu. Ori, uiti Mayer Ebner, că nouă invățătorilor ne este dat a sădi în sufletele micilor copilași, românismul și naționalismul integral, care va apăra această țară de dușmani. Noi, nu predăm moartea voastră, dar din istoria strămoșilor noștri micii copilași — conducătorii de mâine — învață că numai un naționalism bine susținut ne poate ține în mijlocul atâtor lupi. Haide Mayer Ebner, să zicem că noi invățătorii cari până astăzi am predat antisemitismul în școală, deacum încolo, nu mai predăm, ci vom spune că trebuie să ne apărăm de vecini. Ce zici atunci, când vecinii noștri sunt niște mielusei blânzi iar în țară avem niște conlocuitori pistruiați, scrofuloși și usturoieți, cari trăiesc numai din gheșeft, camăta neomenoasă, înșelătorie etc. dar mai presus de toate, conlocuitori dizolvantii prin puterea lor morală? Cine ar fi crezut că un ministru român să patroneze un concurs de frumusețe, unde ficele gliei românești să-și arate corpul pentruca libidinosul manager perciunat să se înfrupte, apoi s'o scoată la tarabă pentru arginți? Cine dă cele mai urâte exemple de imoralitate decât puchării tăi Mayer Ebner. Cine duc băncilei firmele, diferitele întreprinderi la răpă? Cine distruse banca „Victoria” din Arad? Dar „Unio” care mănca banii sârmanilor români rățaciți?

Cine sunt trădătorii, lașii și ticăloșii, cari sărăcesc Maramureșul? Cine ia 1000 lei la 100? Cine a tras cu revolverul după mine în 1916 Noembrie 30 pe când veneam dela câmp, fluerând marșul lui Range d'Isle? Cine făcea ca în teritoriul ocupat de Germani, populația română să fie jefuită și terorizată? Cine sărăcește pe Moși? Cine Mayer

direct — de către conducătorii poporului ales, aceștia ocupând un loc de frunte în programul lor de discreditare a religiei creștine.

„Nu este departe timpul în care toate bogățiile Pământului vor fi ale Jidovilor”

Se simt așa de tari și au atâta încredere în misiunea lor, încât nu se sflesc a face afirmații din cele mai hazardate. Acesta nu este numai un adevăr, dar și o sfidare la adresa întregii lumi ne-jidane.

Este cunoscut, ba chiar banal, faptul că majoritatea aurului disponibil din lumea întreagă este în mâna bancheșilor Jidani. Banul este principala armă de luptă a poporului ales. Cu banul constrânge și forțează evenimentele

politice interne și externe și tot cu banul corupe cumpărând oameni și vite după aceeaș normă a supra ofertei.

La noi în țară comerțul și industria sunt jidănești. Românii sunt silii și piară din cauza concurenței solide jidănești. Munții noștri, frumoșii noștri munți „de secure se tot pleacă și isvoarele le seacă” fiind defrișați fără milă de societățile evreești. Bogățiile subsolului românesc sunt exploatate tot de capitalul băncilor jidănești.

(Va urma).

Ioan de Romanaji.

G. Făcdoaru.

Către cer înalță omul rugăciuni fierbinți, de foc,
Însă el nu cere minte, — cere pururea noroc,
Fără să-și dea seama bietul, că — de când grăim cuvinte —
Mintea poate da norocul, dar norocul nu dă minte!

Lupta demografică.

Există după războiu o problemă foarte gravă care se pune și pentru România Nouă, cu destulă gravitate. Este vorba de creșterea populației și mai cu seamă pe noi Românii ne interesează creșterea populației creștine naționale, nu a populației în general care poate fi o creștere înșelătoare pentru națiunea noastră.

Războiul militar este trecător; acestuia urmează războiul economic și războiul demografic. Franța care timp de o mie și mai bine de ani a fost gloria Europei, în toate împrejurările, în ultimul deceniu al sec. XIX-lea s'a resimțit puternic de această slăbire a vitalității rasei latine. Poporul francez este cel mai puțin prolific. Franța va rămâne numai în cultură; pe câmpul de luptă îi va fi greu să mai apară cu siguranța în numărul ostașilor ei naționali. Ori câte mașini, dar omul nu va fi înlocuit complet pe câmpul de luptă.

Pentru România, din 'nainte de războiu, nu se punea această problemă demografică, astăzi când noile provincii s'au încorporat la trupul patriei adevărate, trebuie observat, dacă în unele provincii, elementul românesc n'a început să decadă. Și provincia cea mai expusă acestui flagel este tocmai Banatul, în care eram deprinși să credem continuu în maxima populară „france-l Banatul.” Banatul de azi, nu mai este cel de odinioară. Situația lui geografică, starea lui economică înfloritoare, l-a făcut un punct de atracție pentru mulți străini, dornici de câștiguri. Acești străini, și-au lăsat o parte din banii lor în întreprinderile ce-au condus, dar au lăsat și multe rele, și boli, după urma cărora Banatul de azi regresează din punct de vedere economic.

Căsătoriile timpurii, între băieți și fete, dela 15—17 ani, când fizicul nu este complet dezvoltat, are cea mai nenorocită influență asupra urmașilor lor. Copii ce se nasc din aceste căsătorii sunt debili, limfatici și expuși tuberculozel. Dacă mai ținem seama și de cantitatea mare de alcool ce se consumă în Banat, de tineri și bătrâni, ușor ne putem da seama, de ce nașterile în Banat se împuținează.

O moștenire nefastă, rămasă dela străini, este și luxul, care a pătruns și la sate, dezvoltând gustul pentru viața liberă, ușoară și'n promiscuitate... fapt care a făcut din căsătorie, un act fără ceremonie, ne mai fiind una din cele șapte taine rânduite de biserica creștină ortodoxă. Această sfidare adusă celui mai important act în viața omului, a făcut din căsătorie un fapt comun, fără importanță; cel mai mulți tineri la țară trăiesc în concubinaj până ce merg la oștire. Starea aceasta de lucruri este foarte dăunătoare familiei.

Este de ajuns să ne uităm la străinii din jurul nostru, la jidovii care zic, chiar și atunci când au 10—12 copii: „Să mai dea D-zeu...” fără să socotească cu ce-l va hrăni ce le va da zestre etc...

Ei se înmulțesc pe zi ce trece, în vreme ce luxul, alcoolismul și alte boli sociale, printre cari politicianismul, — la noi, — împuținează din ce în ce, din fii acestei țări, care mâine va trebui s'o apere cu viața lor.

Grea este viața familiară cu copii mulți, dar mai grea trebuie să fie mustrarea conștiinței noastre, că n'am lăsat în viață destul urmași, care să apere și să păstreze, celace strămoșii ne-au transmis nouă. Să ne uităm mereu în jurul nostru să nu pierdem ocazia de a număra pe străinul vecin și pe ai noștri. Deoparte numărul creștine, de cealaltă scade. Pământul, aparține noilor viguroși! Suntem un popor viguros, dar ne trebuie și voință.

G. Făcdoaru.

Tot despre camătă.

Este un foarte mare adevăr, că cifrele spun mai mult, mai exact și mai convingător decât cuvintele. De aceea, cred de datoria mea, să arat și pentru azi câteva socoteli elementare, spre o mai deplină convingere despre starea mizerabilă în care au ajuns Românii din satele noastre și jaful organizat înfăptuit de bandele cămătărești.

Citesc în „Gazeta Maramureșană” din Sighet No. 32 din 7 August a. c., care nu este anti-semită, unele lucruri, ce nu le pot trece sub tăcere. Reproduc întocmai: „Iată pe jupânul Klein Moise pripășit de curând în Șăeu — zice-se, că nu ar fi nici măcar cetățean român — că ia bani dela societatea „Joint” din Sighet cu 12% și-i dă împrumut la bieții țărani cu 40—50 la mie pe săptămână, cu care se ajunge la sume revoltătoare. Așa a nenorocit el pe Petru al Diacului, căruia pentru 8000 lei se zice i-a luat un pământ de 36.000 în scurt timp.”

Și acuma socotind, cât vine la sută pe an, vedem că 40 la mie pe săptămână face 280%, pe an, iar 50 la mie face 260 la sută. Calculând apoi numai cu 200%, pe an, deci 38 la mie pe săptămână și numai la 8000 lei, luând cazul lui Petru al Diacului din Șăeu (Maramureș) constatăm că 8000 Lei:

Peste un an devin	24 000 Lei
„ 2 ani	72 000 „
„ 3 „	216 000 „
„ 4 „	648.000 „

și așa mai departe.

Cu fiecare an datoria se face de 3 ori mai mare.

Astfel dacă acest Petru al Diacului sau alt țaran de-al nostru a fost nevoit să se împrumute în anul 1926 cu 8000 de lei ca să-și cumpere 8 sau 10 măji (chintale) de grâu — pe atunci suta de kgr. grâu vânzându-se cu 800 și 1000 lei — și neputând plăti nimic până în anul acesta, adică după 4 ani, va trebui să plătească în loc de 8000 de lei sau 10 măji de grâu, 648.000 lei sau 1.440 măji de grâu, ceea ce face 14 vagoane și jumătate, deoarece azi prețul grâului este de 450 lei maza metrică. Deci în loc de o majă de grâu cumpărată în 1926 cu bani împrumutați dela cămătari ca Moise Klein, va trebui să dai în anul 1930 — după 4 ani —

Plăcintilă.

Un țigan spunea odată.
Bată-l sfinții toți să-l bată.
Că trăește, așa tratu
Bând și mâncând ca ș'un cratu.
Dar când povestea mai bine,
Văzu țiganul, că vine
Un român cu o prăjitură,
Bună de 'nvărtit în gură.

Și cum omul mesteca,
Țiganu 'a sec înghița.
Iar după 'a timp oarecare,
Eși bietul din răbdare.
Și agră pe românaș:
— Hauzi dragă, măncatlaș,
„Chiar și Pirândica mea,
„Voise sărăcuța
„Să ne facă plăcintuță,
„Ună colea, cu brânzuță.
„Dar n'ăvusese unsoare,
„Brânze, fărînă și sare.
„Lespezi și lemne de foc
„Ne-ar fi dat nenea Mihoc.”

N. Vlaicu Ienopolleanu.

144 măji de grâu; cu alte cuvinte o majă metrică de grâu cumpărat înainte cu 4 ani, o răscumperi azi acestui venetic perciunat cu un vagon și jumătate de grâu. Jupânul va plăti băncii „Joint” cei 8000 lei cu 12%, ceea ce face după 4 ani 12.588 lei, adică vre-o 28 măji de grâu și restul de 1.413 măji — peste 14 vagoane — îi revin lui drept camătă la contravaloarea celor 10 măji de grâu din 1926.

Și tot ne mai mirăm cum de sărăcim noi văzând cu ochii, cum devenim robii celor cari nici ca robi n'ar trebui să-i tolerăm în țara noastră, iar ei tâlharii de jidovi, năvăliți peste noi se îmbogățesc așa zicând într'o noapte. Ați văzut și vedeți în ce mod.

Atâta însă nu-i de-ajuns....

Nu e de mirare când presupunem, că în situația arătată în cazul de mai sus, s'ar găsi cel puțin un milion de români și atunci să vedem ce se constată. Pentru fiecare socotind un împrumut de 8000 de Lei fac 8 miliarde. Această sumă o pot da pe ușor 100 de bănci ca societatea „Joint”, la vre-o 100.000 de jidani cămătari, ca Moise Klein, cari la rândul lor să stoarcă pe câte 10 români. Socotind apoi că cele 8 miliarde peste 4 ani produc 648 miliarde, voiu arăta cum se împarte această sumă întâi, cei 1 milion de români după 4 ani se vor găsi fiecare dator cu 648.000 Lei. Cui? Celor 100.000 cămătari. Aceștia vor înapoia celor 100 de bănci, cari le-au avansat banii suma de 12 miliarde și jumătate, iar restul de 635.500.000.000 rămâne venitul lor. Astfel fiecare bancă, din cele 100, va primi capitalul avansat de 80.000.000 plus dobânda de 12%, deci 125.800.000, ceea ce face pentru fiecare un venit de 45.000.000 Lei în 4 ani; iar pentru jidanul cămătar intermediar rămâne un venit curat de 6.355.000 Lei de fiecare.

Prin urmare Românul pierde în 4 ani 648.000 Lei, iar veneticul jidov câștigă 6.355.000 Lei, în același timp, el jupânind 10 români de 6.480.000 dând diferența pe care o datorează de 125.000 Lei băncii al cărui agent a fost, așa că din ce-i rămâne 6.355.000 poate împrumuta mai departe. Acum însă din ai lui (oare?) și pe socoteala lui, la început neavând decât zdrențele și păduchii de pe el. De aici rezultă, că dintr'un leu pe care nu îl are românul peste 4 ani se vede dator cu 648 Lei, iar jidanul cu un venit de 635 Lei. De unde, românul se zice, că e prost, iar jidanul „deștept”!

Iată unde am ajuns și în ce stare! Numai Dumnezeu și forța noastră ne pot mântui. Dar nu se gândește oare nimeni, că suferitele de mii și milioanele de români năpăstuiți ca Petru al Diacului, văzând toate acestea și sub imboldul foamei, își vor vărsa amarul tot, asupra celor înscriși în cartea lor neagră?

Înlăturați cei ce puteți, cât mai este timp, deslănțuirea urgiei poporului, ce nu e departe, căci, de nu, prin justiția sa veți fi executați.

Dimitrie Oniță.

Baia Mare, 15 August 1930.

Sărbătorirea unei promoții.

În urma obligamentului subscris în anul 1910, prin aceasta rog pe toți absolvenții școlii normale ort. rom. de băieți din Arad, promoția 1890, a se prezenta neapărat la Seminarul teologic ort. rom. din Arad în ziua de 1 Septembrie 1930 pentru a sărbători anul al 40-lea dela începutul activității noastre învățătoarești

Iubiții colegi sunt rugați, că îndată după luarea la cunoștință a acestui convocator să-mi comunice cu posibila grabă adresa lor spre a le putea face cunoscut programul serbării.

Damaschin Medrea

Baia - Arad, posta Vărădia de Mureș.

Intâmpinare.

Articolul „Lucruri rușinoase” apărut în No 58 din 13 Iulie a. c. al ziarului „Apărarea Națională” este compus în întregime din atacuri pătimașe și absolut injuste, la adresa corpului de pompieri voluntari din Gurahonț.

Este calomnie ordinară afirmația corespondentului, că actualul corp de pompieri ar fi compus din „elemente compromise”, „foștii mercenari ai lui Bela Kun”, etc și pentru această îndrăzneală să fie sigur calomniatorul, că va simți puindu-i-se „ferul roșu al Justiției” pe frunte

Corpul de pompieri din Gurahonț numără, azi 27 membri activi (20 români și 7 minoritari) dintre cari 18 înși erau și în trecut, deci sub comanda corespondentului, fof pompieri. Atunci erau „elementele cele mai de valoare”, azi sunt „tipuri specifice internaționale” etc. Ori ce comentariu de prisos.

Este un neadevăr sfruntat afirmația, că s'a călcat legea cu ocaziunea constituirii acestui corp, întotmai precum e o minciună ordinară acuza, că intelectualii români din Gurahonț „disprețuiesc opinia” și „dau cu piciorul în ea”, când realitatea e că stau cu drag în mijlocul acestor țărani blânzi și buni tocmăi pentru că îi iubesc, și trăiesc cu ei în cea mai perfectă armonie de zeci de ani.

Sunt lucruri rușinoase și în comuna Gurahonț, ca ori și unde, dar în cazul de față, rușinos e numai actual de calomnie ordinară a prea des anonimului corespondent.

Secretariatul corpului

de pompieri voluntari, Gurahonț.

Intâmpinare.

Corespondentul anonim din Gurahonț e activ și pace. De data aceasta în No. 29—30 a ziarului „Apărarea Națională”, decapitează clubul sportiv „Unirea” din Gurahonț, decretând că amatorii de sporturi sunt toți „sportsmaniaci”.

E clar. Concepția oglindește perfect de bine întunecimea sufletului de unde a emanat. A fost ce e drept, un mic incident la match-ul de fotbal din Gurahonț în ziua de 13 Iulie a. c., provocat de un jucător al echipei „Sparta” din Pâncota, dar credem că acesta nu e nici primul nici ultimul între echipele de fotbal, ce se întrec. Pentru corespondent e însă ceva extraordinar.

Nu președintele clubului „Unirea” din Gurahonț, e cauza, că acel jucător a avut voie de puțin scandal, întotmai după cum nu e cauza, spre exemplu, că corespondentul din Gurahonț are un suflet atât de negru, ori că are păr și mustețe roșii. Ironia la adresa președintelui și a clubului sportiv e deci stupidă și fără haz, la fel cu epitetele atribuite subsemnatului, dintr'un incident familiar — petrecut nu în biroul notarial din Gurahonț, după cum afirmă, ci în comuna Iosășel, — cu cumnată mea. Regret incidentul — primul în viața mea — și îl asigur pe Dl. anonim, că în caz similar, ar fi mers ceva mai departe decât mine.

Dacă crede, că publicarea acestor incidente, îi aduc ceva folos, se înșală. Ori poate crede, că întunecimea sa, face parte din categoria de oameni — inexistentă — cari pot trece prin viață fără a avea nici cel mai mic incident nici când, și fără a comite vre-o cât mai mică abatere dela normele sociale omenești? Noi cari îl cunoaștem știm, că această minune nu s'a intrupat în anonimul din Gurahonț, ba poate e ceva mai păcătos decât alți muritori depe aici. Dacă ași urma rețeta omului din umbră, aș putea să-l numesc (bazat pe niște fapte mai recente) „contravenient”, „fraudator al fiscului” etc. dar cui folosesc aceste figuri?

Fiindcă și în regnul animal, speciile ce ocolesc lumina, sunt oarecum caracteristice, ridic perdeaua animatului, pentru a cunoaște cetitorii pe lupul moralist din Gurahonț, ce ridică cultul urii la rangul unei dogme de viață. E Dl. Petre Ugliș.

Gurahonț, la 5 August 1930.

Dr. A. Oarcea.

O numire cu tâlc.

Jidanul Iacob Mandel, ca să fie numit funcționar de stat, n'are nevoie de acte!

Este revoltător că azi când atâția bieți funcționari români sunt aruncați pe stradă și când ca să poată fi careva reprimi în serviciu l se fac fel și fel de greutăți, cerându-i-se o mulțime de acte, l. Mandel este împus la Adm. financiară din Arad, fără dreptul de a l se cere nici un act. Totuș ce bine-l să fi străin!!

Iată despre ce-l vorba:

Tovarășul Mandel—Mândula a fost dat în 1917 afară din serviciu fiindcă, ca ori care jidan, făcuse și el niște afaceri cu sare.

În 1919 n'a volt să depue jurământul zicând: „én az oláhoknak? Inkább megyek kapálni” adică: „... en valahilor? (era vorba de depunerea jurământului), mai bine merg la săpă”

Și cu toate acestea minunea se întâmplă în anul 1930, când prin „No. 196813. 2. VII cu deciziunea No. 141149 | 930 Dl. Iacob Mandel este numit ca agent de control cl. III la Adm. fin. din Arad, rămânând a fi instalat la o fabrică unde este loc vacant în acel județ. Cazierul se va forma fără acte”.

— actul este adus personal de el direct dela Ministerul de finanțe — se face numirea lui Măndele, spre uimirea și scandalizarea tuturor.

Și unde mai pui că acest hortist mai primește și penzie, ca unul care face parte din acel bunii funcționari și patrioți maghlar, cari n'au volt să depue jurământul.

Iată-l deci pe jupânul mandel primind penzie și numit agent de control la vre-o fabrică jidovească, (ce mai control?) fără acte...

Zău ni rușine și ni se face palma pumn gata să lovească — și va lovi — în toți cei mizerabili!!!

Statistica studenților dela întreaga universitate bucureșteană pe anul școlar 1928/29

Facultatea de teologie: 1111 băieți și 5 studente.

Facultatea de drept: 7403 băieți; 1060 fete. După naționalitate: 6929 români; 1343 jidani; 2 francezi; 9 italieni; 40 germani 20 unguri; 14 greci; 56 bulgari; 20 armeni 10 sași; 7 ucraineni; 4 poloni; 3 șvabi; 6 turci.

Facultatea de filosofie și litere: 2792 băieți și 3864 fete. După naționalitate: 6026 români; 403 jidovi; 2 francezi; 17 italieni; 36 germani; 18 ruși; 15 unguri; 10 greci; 38 bulgari; 3 armeni; 2 ucraineni; 3 poloni; 2 turci; 91 alte naționalități.

Facultatea de științe: 2120 băieți; 974 fete. După naționalitate: 2743 români; 228 jidani; 2 francezi; 6 italieni; 29 germani; 12 ruși; 11 unguri; 24 greci; 28 bulgari; 1 ceh; 5 poloni.

Facultatea de medicină: 1273 băieți; 318 fete. După naționalitate: 1299 români; 283 jidani; un italian; 4 unguri; un sas; un ucrainean un polon; un turc; 9 alte naționalități.

La facultatea de farmacie: 341 băieți; 428 fete între cari 303 jidani.

La facultatea de medicină veterinară: 326 băieți; 7 fete, între cari 5 jidani.

Total general: la facultatea de teologie 1116 studenți; la facultatea de drept 8463; la facultatea de litere: 6656; la facultatea de științe 3094; la facultatea de medicină 1591; la facultatea de farmacie 769, iar la facultatea de medicină veterinară 333 studenți.

Rezultă deci că la universitatea din Capitală în anul 1928—1929 am avut 22 022 studenți și studente.

Iubiți cetitorii dați-vă seama că la Iași și Cernăuți sunt mai mulți jidani decât români și nu uitați că foarte mulți jidani studiază prin străinătate și apoi vin și prin mișcarea politicianilor noștri își nos-trifică diplomele și tot prin protecția lor ocupă locurile conducătoare în țară... Oare unde ajungem în felul acesta!?

INFORMAȚIUNI.

— *Un d. student macedo-român cu numele Beza a împușcat pe dl Angelescu subsecretar de stat dela Interne, care a fost în parte făuritorul și susținătorul Legii Dobrogei Noui. Atentatorul a fost arestat.*

Studentul macedo-român precum și „Garda de fer,” al cărei șef este dl C. Z. Codreanu s'au solidarizat cu dl. Beza.

Di Angelescu deși a fost atins de 5 gloanțe este afară de orice pericol.

Oricâtă simpatie ar avea dl Angelescu pentru bulgari și ori câtă simpatie avem noi față de luptătorii naționali, atentatele nu le putem aproba...

— *China este cuprinsă de o foamete îngrozitoare. Ziinc mor zeci de mii de oameni bătrâni, femei și copii. După o statistică mai recentă numărul morților ar fi deja de 20 milioane.*

— *Spurcatul de jidan Lövensohn fiul farmacistului din com. Volintiri Basarabia, a necinstit violând 20 de fetițe în vârsta dela 8—14 ani.*

Bestia a fost arestată de poliție! Noi, ca să nu fim acuzați că instigăm la pogrom, rugăm lumea de bine să spue ea însăși ce pedeapsă merită Iuda de mai sus!?

— *Iată și pe ișig Isac Walberg din Iași reclamând poliției pe spurcatul de rabin Haim Leib Golder că l-a necinstit pe Rifuța de 9 ani, pe care l-a dat-o în grije s'o învețe carte.*

Ticălosul de rabin a fost arestat. Ne este și jenat dar totuși pun întrebarea: oare de ce nu obvin cazul de aceste murdare, dobitocești la d. noștri preoți? Fiindcă sunt creștini!!

— *Se pare că sărbătorile încoronării se amână până la primăvară. Ar fi în adevăr un lucru foarte cuminte, fiindcă azi oamenii săracii sunt așa de necăjiți, așa de fără nici o voce... iar până la primăvară se sperează că se va îndrepta mult situația economică-financiară și națională a poporului românesc.*

— *La întreprinderile—magazinele de mărfuri dela vama din București, s'a iscat un foc, care a mistuit o mare parte din mărfurile înmagazinate, a căror totală valoare se zice că ar trece de un miliard. Pagubele cauzate de foc ating suma de câteva sute de milioane! Bine ne mai merge!!*

— *Consiliul județean Arad a votat suma de 300 000 lei pentru repararea unor biserici din județ, iar pentru ajutorarea școlărilor silitori suma de 50.000 lei. Laudă lui!*

— *Di Corneliu Zelea Codreanu luptătorul adevărat național-creștin, care fusese arestat și improcesat pentru niște manifeste hipite pe zidurile Bucureștilor, a fost achitat. La fel a fost eliberat din arest și dl Colonel Neculcea, deținut cu ocazulunea intrunirilor din Bucovina. Trăiască toți adevărații Români și creștinii cetățeni loiali ai Țării noastre.*

— *Afacerea societății forestiere „Lomaș” — care a păgubit statul — prin înșalăciune — cu circa un miliard de lei, care a trimis peste frontieră imenze bogății de-a statului nostru și care abia are de sămânță câte un funcționar creștin, cetățean român, încolo toți jidani și supuși străini — este pe cale de mușamalizare?!*

Așteptăm să vedem dacă funcționarii statului român — Ministerul de finanțe — sunt în stare, il lasă inima să treacă cu vederea și această atât de mare și ordinară tâlhărie și atunci vom reveni.

— *Gazeta „Ordinea” din București publică în zilele din urmă o serie de fotografii de pe chitanțele despre banii pe cari în timpul neutralității (înainte de a intra și România în război) i-au primit unii ofițeri și civili pentru acte militare vândute nemților. Unii din acești ticăloși ar face și azi parte din armata română având grade înalte. Rugăm și noi Ministerul armatei să cerceteze întrucât sunt adevărate cele spuse de numitul ziar, dând în judecată gazeta dacă spune un neadevăr sau luând măsuri aspre în contra trădătorilor dacă sunt.*

— *În China sunt lupte grele între trupele roșii comuniste și cele naționaliste.*

Comuniștii au ocupat orașul Changsa și 8000 de soldați au jefuit orașul, bisericile și toate casele mistunilor străine au fost aprinse. Mii de oameni au fost masacrați.

La câteva zile după atacul repetite orașul a fost recucerit și ordinea restabilită, dar era aproape numai ruină.

— *Jidani se plâng de Guvernul d-lui Maniu că a anulat alegerile comunale dela Mihăileni unde evrei au reușit în majoritate, precum și cea dela Chișinău unde intraseră prea mulți jidani în consiliu, iar unde au fost aleși cuziști guvernul nu s'a opus, ci din contră a confirmat o sumă de primari antisemiți.*

Ia te uită, ce reduși sunt maramoii! Uită că Guvernul este format din români nu din jidani și 'n nici un caz nu putea să se declare mulțumit de isbânda jidovească și să anuleze isbânda pur națională românească.

Ar fi fost mai frumos din partea maramoilor dacă nu se amestecau în alegerile pentru gospodăria comunelor și și-ar fi văzut liniștii — înău nu o să-i lăsăm noi — de ghicșeturile lor.

— *Jidani sunt înspăimântați că antisemiții pretutindeni lucrează deși încet, dar sigur la aducerea la independență a mistunilor lor.*

Nu peste mult jidanii nu o să mai spună: înșirate mărgăritare, ci o să zică sugh tând „ADIO MĂRGĂRITAR”.

— *Tânărul Bugariu Adam din Apadla—Banat, fiindcă socru lui nu mai lăsa pe fca lui Ana Meda să se reîntoarcă la bărbatul ei Bugariu A., de unde fugise deoarece o bătea fiind pe nedreptul, gelos de nevăstuța lui care era foarte frumoasă, s'a hotărât să se răzbuie. Și Dne! cum l'ai răbdat să comită una dintre cele mai înfiorătoare crime?*

Le-o ținut calea și a împușcat pe socru, pe mama lui, pe soție o zdrobește cu dinamită și la urmă cu ultimul glonț, culcat pe brațul fostei lui soții s'a aburat creierii.

Nici un nebun no-i capabil de o faptă mai îngrozitoare!!!

— *În comuna Costulenii—Iași este un neom cu numele Gh. Banu, care a avut relații de dragoste cu o... iapă și a fost reclamat Parchetului, ca să se ia măsuri contra lui, să nu spurce vitele din sat..... Iți stă mîntea'n loc!*

— *În legătură cu venirea în țară a d-lui Titulescu, unde a stat abia câteva zile, fiind în continue discuții cu dl Maniu și ceilalți bărbați de stat, precum și de mai multe ori în audiență la Rege, se fac fel și fel de combinații. Se dă ca sigură plecarea la toamnă a guvernului Maniu și înlocuirea lui cu un guvern de personalități-concentrație sau cu un guvern averescan adecă al partidului poporului.*

Vom vedea în politică nimenea nu-i profet!

— *Monedele de hârtie de 5 și 20 lei nu mai au valoare — putere circulatorie — decât până la 1 Septembrie a. c. Este necesar să se scape deci fiecare om de ele până la data mai sus.*

— *La alegerile comunale din 2 sectoare București au pus și jidanii liste separate. Auzi până unde merge obrăznicia acestui neam de tâlhari! Și știți cu ce s'au ales? Cu câteva capete sparte. Meritau mai mult.*

Se poate ca târtații prin pasul acesta al lor să descidă ochii mai multor politicieni!

— *În gara Seceteanu linia Constanța s'au ciocnit două trenuri. Au fost 8 morți, 11 grav răniți și pagubă de multe milioane.*

Trebuie să se constate precis cine sunt vinovați și să fie aspru pedepsiți. Căci înțelegem nenorociri de cale ferată când se rupe un pod, deraiază trenul din cauze neprevăzute etc., dar ca să se ciocneasă 2 trenuri ziua la amiază în gară, dintre cari unul era în așteptare și să te alegi cu o mulțime de morți și răniți și cu pagube de milioane, aceasta nu se poate aștepta dela funcționari cîrști decât dela niște bandiți ordinați! Să și la decl răsplata!!

Știm că partea cea mai mare a personalului C. F. R. trăește în cea mai mare miserie, ne este milă de ei și ne-am da sufletul din noi pentru ei, și avem toate speranțele și promisiuni chiar din partea d-lui ministru al comunicațiilor că li se va ușura viața, dar și până atunci pretindem să și facă cinstit datoria, să fie demni de numele de cîrști.

— *În Sighetul Marmăției s'a aprins o sinagogă, cea mai mare din județ. Jale mare între frații lui Iuda. Natural urlete că o fost aprinsă de antisemiți. Când colo ce să vezi au făcut foc în ea înseși iudele cele spurcate, și știți pentru ce? Fiindcă tocmai votează prin Maramureș și Bucovina ișig Abersohn reprezentantul minorității jidănești dela liga lor cea pe nedrept numită Liga Naționaliilor. De ce ticăloși nu-i capabil „neamul ales”??*

Posta Redacției și Administrației.

D-lul G. N. M. în T. Severin. Abonamentul este achitat până la 1 Oct. a. c. Vă mulțumim din inimă pentru sprijinul dat și Vă rugăm a nu ni-l denega nici în viitor.

D-lul R. Fl. în Taut Bihor. A fost o greșală la mijloc. Fiți liniștit nu va fi nici o neplăcere. Salutați cordiale!

D-lul I. Miron în Chișinău-Basarabia. Ziarul se trimite regulat la noua adresă. Cele dorite la fel s'au trimis, dar pe adresa veche. Cu dragoste frățească.

MINISTERUL MUNCII, SĂNĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

INSPECTORATUL MUNCII ARAD
No. 2358 din 18 VIII, 1930.

CONCURS.

Se publică concurs pentru completarea postului de Subinspector cl. III.-a vacant la Inspectoratul Muncii Arad.

Doritorii de a ocupa acest post vor trebui să întrunească — pe lângă condițiunile prevăzute de art. 76, din regulamentul legii statutului funcționarilor publici — și condițiunile prescise de art. 19, din legea pentru organizarea serviciului de inspecție a muncii adică să poseadă un titlu academic în ramura juridică, economico-socială sau tehnică.

Salariul subinspectoratului cl. III. este de lei 8300 brutto, pentru căsătorii adausul familiar, plus 250 lei diurnă pentru zilele de deplasare.

Cererile împreună cu actele prescise de art. 7. din regulamentul legii statutului funcționarilor publici trebuie depuse la acest Inspectorat până la data de 5 Septembrie a. c., iar examenul de capacitate pentru candidații admiși la concurs se va ține în ziua de 9 Septembrie a. c. orele 9 a. m., în localul Inspectoratului Muncii Arad. Materiile din cărți vor fi examenați candidații sunt: Generalități asupra organizării Ministerului Muncii; Cunoștințele generale de geografie administrativă; Cunoșterea mai precisă a legilor date în competența Inspectoratelor Muncii; Cunoștințe statistice; Noțiuni de politică socială și economică politică.

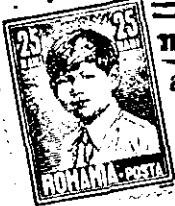
Candidații se vor prezenta la Inspectorat în ziua de 9 Septembrie a. c. orele 9 a. m., fără altă invitare.

Arad, la 18 August 1930.

Șeful Inspectoratului muncii Arad.
Dr. Buzea Virgil

Nici un ac dela

achitați abia
ane, Arad.

Tiparul Tipogr.

Aviz.

Se aduce la cunoștința celor interesați că Camera de Agricultură vă acordă pentru anul școlar 1930/1931 trei burse pentru studenții ascultători ai facultăților și anume:

1. bursă în valoare de... Lei 16.000 pentru un student înscris la Facultatea de Medicină Veterinară.

1. bursă în valoare de... Lei 16.000 pentru un student înscris la Școala Politehnică de Ingineri silvici...

1. bursă pentru un student înscris la Academia de Înalte Studii Agricole... Lei 16.000.

Cei ce doresc să obțină acest ajutor dela Camera sunt rugați a-și înainta o cerere adresată Către Camera care va anexa.

- Certificatul de naționalitate.
- Certificat de moralitate.
- Certificat de paupertate.

d) Un act prin care se certifică că este înscris la vre-una dintre facultățile de sus.

Se vor lua în considerare numai cererile studenților născuți din părinți țărani cari sunt lipsiți de mijloacele materiale necesare, pentru continuarea studiilor.

Termenul până când se vor primi rugățile ce ni se adresează se fixează irevocabil per 1. Septembrie 1930. ora 12 a. m.

Direcțiunea Camerei.

G. No. 1597/1930.

Publicațiune de licitație.

Se publică spre conștiință generală, că în 22 August 1930 începând la orele 11 dim. se va vinde prin licitație publică la fața locului în Comlăuș N. 851 averea următorului: una iapă, una căruță, un scrin, una canapea, 200 kgr. grâu, 200 kgr. porumb, etc. toate evaluate în lei 17 900.

Această avere se vinde pentru despăgubirea Băncilor Bănățene Unite S. A. sucursala Sf-Ana de suma de 22.000 Lei capital și acces pe baza deciziunii:

No. 6200/1929 a judecătoriei rurale Șiria: Licitația se va ține și în favoarea lor: Bürger Ștefan și Băncile Rânățana Arad

Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad 48